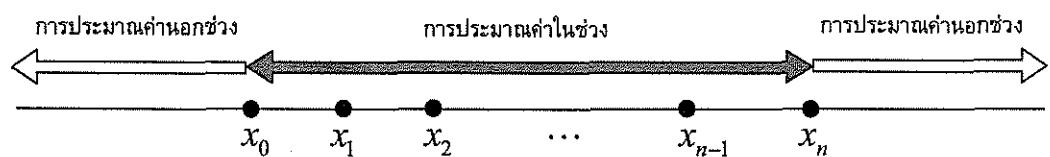

คำศัพท์วิชาการที่เกี่ยวข้องในบทนี้คือ

1. จุดต่อ (nodes, knots or breakpoints) หมายถึง ค่า $x_0, x_1, x_2, \dots, x_n$
2. การประมาณค่าในช่วง (interpolation) หมายถึง การประมาณค่าที่ตำแหน่ง x ซึ่งอยู่ระหว่างจุดต่อ
3. การประมาณค่านอกช่วง (extrapolation) หมายถึง การประมาณค่าที่ตำแหน่ง x ซึ่งไม่อยู่ระหว่างจุดต่อ

รูปที่ 4.1.5

4.2 พหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์ (Lagrange Interpolating Polynomials)

ในการสร้างพหุนามอินเทอร์โพเลตที่สะดวกในการใช้ และเหมาะสมในการวิเคราะห์สมบัติทางทฤษฎีวิธีหนึ่ง คือ การใช้สูตรลากรองจ์ (Lagrange formula) ซึ่งสร้างพหุนามเพื่ออินเทอร์โพเลตเชตของข้อมูล $n+1$ จุด

$$\{(x_0, y_0), (x_1, y_1), (x_2, y_2), \dots, (x_n, y_n)\}$$

ในรูปผลรวมเชิงเส้น (linear combination) ของพังก์ชัน $l_k(x)$ ดังนี้

$$p_n(x) = y_0 l_0(x) + y_1 l_1(x) + \dots + y_n l_n(x) = \sum_{k=0}^n y_k l_k(x) \quad (4.2.1)$$

โดยที่ $l_k(x)$, $k = 0, 1, 2, \dots, n$ เป็นพังก์ชันพหุนามระดับขั้น n ในรูป

$$\begin{aligned} l_k(x) &= \frac{(x - x_0)(x - x_1) \cdots (x - x_{k-1})(x - x_{k+1}) \cdots (x - x_n)}{(x_k - x_0)(x_k - x_1) \cdots (x_k - x_{k-1})(x_k - x_{k+1}) \cdots (x_k - x_n)} \\ &= \prod_{j \neq k} \frac{(x - x_j)}{(x_k - x_j)} \end{aligned} \quad (4.2.2)$$

โดยชื่อเรียกของ $l_k(x)$ คือ พหุนามลากรองจ์ และเรียกพหุนามซึ่งเขียนในรูปสมการ (4.2.1) ว่า พหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์ (Lagrange interpolating polynomial)

โดยการแทนค่า x ด้วย x_j ในสมการ (4.2.2) จะได้สมบัติที่สำคัญของพหุนามลากรองจ์ $l_k(x)$ คือ

$$l_k(x_j) = \begin{cases} 1, & j = k \\ 0, & j \neq k \end{cases} \quad (4.2.3)$$

และโดยการแทนค่า x ด้วย x_k ในสมการ (4.2.1) ผลที่ได้คือ

$$p_n(x_k) = y_0 l_0(x_k) + y_1 l_1(x_k) + \cdots + y_k l_k(x_k) + \cdots + y_n l_n(x_k) = y_k$$

สำหรับ $k = 0, 1, \dots, n$ ซึ่งแสดงว่าพหุนาม $p_n(x)$ อินเทอร์โพเลตเซตของข้อมูล $n+1$ จุด $\{(x_0, y_0), (x_1, y_1), (x_2, y_2), \dots, (x_n, y_n)\}$

การสร้างพหุนามเพื่ออินเทอร์โพเลตเซตของจุดข้อมูลด้วยสูตร Lagrange มีความสะดวกมากกว่าวิธีหาสัมประสิทธิ์ของพหุนามโดยการแก้ระบบสมการเชิงเส้นดังแสดงในตัวอย่างที่ 4.1.2 โดยพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ้มีโครงสร้างพิเศษในรูปผลบวกเชิงเส้นของพหุนามลากรอง $l_k(x)$ โครงสร้างพิเศษนี้เองที่ทำให้สะดวกในการใช้ การแทนค่าและการเขียนโปรแกรม ในที่นี้แสดงการเขียนพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรอง ระดับขั้น 1, 2, 3

1. พหุนามอินเทอร์โพเลตลากรอง ระดับขั้น 1

$$\begin{aligned} p_1(x) &= y_0 l_0(x) + y_1 l_1(x) \\ &= y_0 \frac{x - x_1}{x_0 - x_1} + y_1 \frac{x - x_0}{x_1 - x_0} \end{aligned} \quad (4.2.4)$$

2. พหุนามอินเทอร์โพเลตลากรอง ระดับขั้น 2

$$\begin{aligned} p_2(x) &= y_0 l_0(x) + y_1 l_1(x) + y_2 l_2(x) \\ &= y_0 \frac{(x - x_1)(x - x_2)}{(x_0 - x_1)(x_0 - x_2)} + y_1 \frac{(x - x_0)(x - x_2)}{(x_1 - x_0)(x_1 - x_2)} \\ &\quad + y_2 \frac{(x - x_0)(x - x_1)}{(x_2 - x_0)(x_2 - x_1)} \end{aligned} \quad (4.2.5)$$

3. พหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์ ระดับชั้น 3

$$\begin{aligned}
 p_3(x) &= y_0 l_0(x) + y_1 l_1(x) + y_2 l_2(x) + y_3 l_3(x) \\
 &= y_0 \frac{(x-x_1)(x-x_2)(x-x_3)}{(x_0-x_1)(x_0-x_2)(x_0-x_3)} + y_1 \frac{(x-x_0)(x-x_2)(x-x_3)}{(x_1-x_0)(x_1-x_2)(x_1-x_3)} \quad (4.2.6) \\
 &\quad + y_2 \frac{(x-x_0)(x-x_1)(x-x_3)}{(x_2-x_0)(x_2-x_1)(x_2-x_3)} + y_3 \frac{(x-x_0)(x-x_1)(x-x_2)}{(x_3-x_0)(x_3-x_1)(x_3-x_2)}
 \end{aligned}$$

ตัวอย่างที่ 4.2.1 จงสร้างพหุนามชั้นอินเทอร์โพเลตข้อมูล 2 จุด $\{(0, 1), (\pi/3, 0.5)\}$

วิธีทำ

สร้างพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์เชิงเส้น โดยแทนค่า $x_0 = 0, y_0 = 1,$

$x_1 = \frac{\pi}{3}, y_1 = 0.5$ ในสมการ (4.2.4) ได้

$$p_1(x) = (1) \frac{x - (\pi/3)}{0 - (\pi/3)} + (0.5) \frac{x - 0}{(\pi/3) - 0} = -\frac{3}{2\pi}x + 1$$

ซึ่งเหมือนกับพหุนามอินเทอร์โพเลตเชิงเส้นในตัวอย่างที่ 4.1.1 \square

ตัวอย่างที่ 4.2.2 จงสร้างพหุนามชั้นอินเทอร์โพเลตข้อมูล 3 จุด $\{(-1, -1), (1, 1), (3, 27)\}$

วิธีทำ

สร้างพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์กำลังสอง โดยแทนค่า $x_0 = -1, y_0 = -1,$

$x_1 = 1, y_1 = 1, x_2 = 3, y_2 = 27$ ในสมการ (4.2.5) ได้

$$\begin{aligned}
 p_2(x) &= (-1) \frac{(x-1)(x-3)}{(-1-1)(-1-3)} + (1) \frac{(x-(-1))(x-3)}{(1-(-1))(1-3)} + (27) \frac{(x-(-1))(x-1)}{(3-(-1))(3-1)} \\
 &= -3 + x + 3x^2
 \end{aligned}$$

ซึ่งเหมือนกับพหุนามอินเทอร์โพเลตกำลังสองในตัวอย่างที่ 4.1.2 \square

ตัวอย่างที่ 4.2.3 จงสร้างพหุนามเชิงอินเทอร์โพเลตข้อมูล 3 จุด $\{(0, 1), (-2, 3), (1, 5)\}$

วิธีทำ สร้างพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์กำลังสอง โดยแทนค่า $x_0 = 0, y_0 = 1, x_1 = -2, y_1 = 3, x_2 = 1, y_2 = 5$ ในสมการ (4.2.5) ได้

$$\begin{aligned} p_2(x) &= 1 \cdot \frac{(x+2)(x-1)}{(0+2)(0-1)} + 3 \cdot \frac{(x-0)(x-1)}{(-2-0)(-2-1)} + 5 \cdot \frac{(x-0)(x+2)}{(1-0)(1+2)} \\ &= 1 + \frac{7}{3}x + \frac{5}{3}x^2 \end{aligned}$$

□

ตัวอย่างที่ 4.2.4 จงสร้างพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์เชิงเส้นและกำลังสองจากข้อมูลของค่า $\ln x$ ในตาราง และใช้พหุนามที่ได้ประมาณค่าของ $\ln 3$.

x	1.0	4.0	5.0
$\ln x$	0	1.386294	1.609438

วิธีทำ

เพราะว่าต้องการประมาณ $\ln 3$ และ 3 อยู่ระหว่าง 1 และ 4 ดังนั้นในการสร้างพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์เชิงเส้น จึงให้ $x_0 = 1.0, x_1 = 4.0$ จากสมการ (4.2.4)

$$p_1(x) = y_0 l_0(x) + y_1 l_1(x)$$

แทนค่าได้

$$p_1(x) = 0 \frac{x-4}{1-4} + 1.386294 \frac{x-1}{4-1} = \frac{1.386294}{3} (x-1)$$

เพราะฉะนั้น

$$\ln 3 \cong p_1(3) = 0.924196$$

สำหรับพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์กำลังสอง จากสมการ (4.2.5)

$$p_2(x) = y_0 l_0(x) + y_1 l_1(x) + y_2 l_2(x)$$

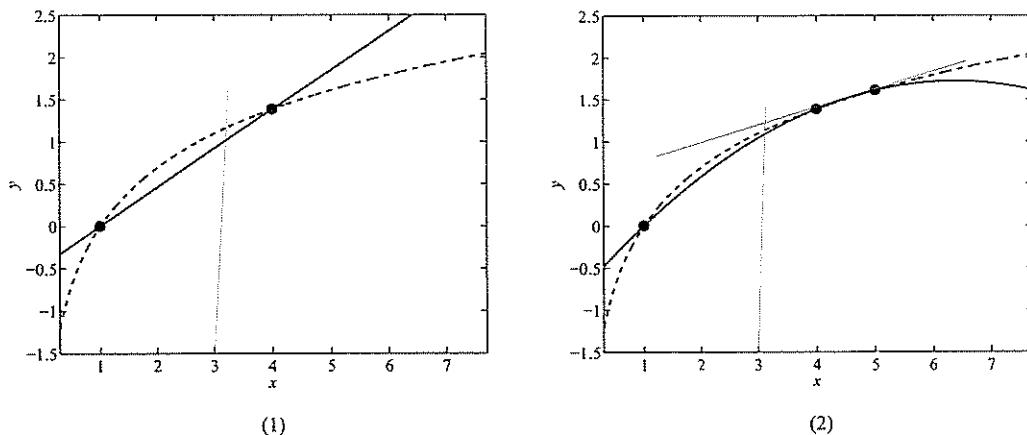
แทนค่าได้

$$\begin{aligned} p_2(x) &= 0 + 1.386294 \frac{(x-1)(x-5)}{(4-1)(4-5)} + 1.609437 \frac{(x-1)(x-4)}{(5-1)(5-4)} \\ &= -\frac{1.386294}{3} (x-1)(x-5) + \frac{1.609438}{4} (x-1)(x-4) \end{aligned}$$

เพราจะนั้น

$$\ln 3 \equiv p_2(3) = 1.043674$$

ค่าที่แท้จริงของ $\ln 3 = 1.098612$ การประมาณด้วยพหุนามกำลังสองให้คำประมาณที่ดีกว่าในกรณีนี้ รูปที่ 4.2.1 (1) - (2) แสดงกราฟของ $\ln x$ ด้วยเส้นประ และกราฟเส้นตรงหรือพหุนามลากของจุด $(1,0)$ และ $(4, \ln 4)$ และกราฟพาราโบลาหรือพหุนามลากของจุด $(1,0)$ กำลังสองซึ่งอินเตอร์โพเลตจุดข้อมูลทั้งสามจุด

รูปที่ 4.2.1

□

ตัวอย่างที่ 4.2.5 จงสร้างพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์ระดับขั้น 1 ถึง 4 จากข้อมูลในตาราง ซึ่งมาจากฟังก์ชัน $f(x) = \sin(e^x)$ ใช้พหุนามที่ได้ประมาณค่าของ $f(1.2)$ และคำนวณค่าคลาดเคลื่อนโดยเปรียบเทียบกับค่าที่แท้จริง $\sin(e^{1.2}) = -0.177577$

x	0	0.5	1.0	1.5	2.0
$\sin(e^x)$	0.841471	0.996965	0.410781	-0.973507	0.893855

วิธีทำ

เพราะว่า 1.2 อยู่ระหว่างจุดต่อ 1.0 และ 1.5

ในการสร้างพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์เชิงเส้น จึงให้ $x_0 = 1.0$, $x_1 = 1.5$ แทนค่าในสมการ (4.2.4) ได้

$$p_1(x) = .410781 \frac{x-1.5}{1-1.5} + (-.973507) \frac{x-1}{1.5-1}$$

สำหรับพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์กำลังสอง ให้ $x_0 = 0.5$, $x_1 = 1.0$, $x_2 = 1.5$ แทนค่าในสมการ (4.2.5) ได้

$$\begin{aligned} p_2(x) &= .996965 \frac{(x-1)(x-1.5)}{(.5-1)(.5-1.5)} + .410781 \frac{(x-.5)(x-1.5)}{(1-.5)(1-1.5)} \\ &\quad + (-.973507) \frac{(x-.5)(x-1)}{(1.5-.5)(1.5-1)} \end{aligned}$$

ในทำนองเดียวกัน ให้ $x_0 = 0.5$, $x_1 = 1.0$, $x_2 = 1.5$, $x_3 = 2.0$ และ $x_0 = 0$, $x_1 = 0.5$, $x_2 = 1.0$, $x_3 = 1.5$, $x_4 = 2.0$ สำหรับพหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจ์ระดับขั้น 3 และ 4 ตามลำดับ แทนค่าได้

$$\begin{aligned} p_3(x) &= .841471 \frac{(x-.5)(x-1)(x-1.5)}{(0-.5)(0-1)(0-1.5)} + .996965 \frac{(x-0)(x-1)(x-1.5)}{(.5-0)(.5-1)(.5-1.5)} \\ &\quad + .410781 \frac{(x-0)(x-.5)(x-1.5)}{(1-0)(1-.5)(1-1.5)} + (-.973507) \frac{(x-0)(x-.5)(x-1)}{(1.5-0)(1.5-.5)(1.5-1)} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
p_4(x) &= .841471 \frac{(x-.5)(x-1)(x-1.5)(x-2)}{(0-.5)(0-1)(0-1.5)(0-2)} \\
&+ .996965 \frac{(x-0)(x-1)(x-1.5)(x-2)}{(.5-0)(.5-1)(.5-1.5)(.5-2)} \\
&+ .410781 \frac{(x-0)(x-.5)(x-1.5)(x-2)}{(1-0)(1-.5)(1-1.5)(1-2)} \\
&+ (-.973507) \frac{(x-0)(x-.5)(x-1)(x-2)}{(1.5-0)(1.5-.5)(1.5-1)(1.5-2)} \\
&+ .893855 \frac{(x-0)(x-.5)(x-1)(x-1.5)}{(2-0)(2-.5)(2-1)(2-1.5)}
\end{aligned}$$

ประมาณ $\sin(e^{1.2})$ โดยแทนค่า $x = 1.2$ ใน $p_1(x), p_2(x), p_3(x), p_4(x)$ ได้

$$\begin{aligned}
\sin(e^{1.2}) &\approx p_1(1.2) = -0.142934 \\
\sin(e^{1.2}) &\approx p_2(1.2) = -0.047161 \\
\sin(e^{1.2}) &\approx p_3(1.2) = -0.273948 \\
\sin(e^{1.2}) &\approx p_4(1.2) = -0.181969
\end{aligned}$$

เมื่อเทียบกับค่าที่แท้จริงของ $\sin(e^{1.2}) = -0.177577$ ค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละกรณี คือ

$$\begin{aligned}
|\sin(e^{1.2}) - p_1(1.2)| &\approx 0.034643 \\
|\sin(e^{1.2}) - p_2(1.2)| &\approx 0.130416 \\
|\sin(e^{1.2}) - p_3(1.2)| &\approx 0.096371 \\
|\sin(e^{1.2}) - p_4(1.2)| &\approx 0.004392
\end{aligned}$$

ในตัวอย่างนี้ $p_4(x)$ ประมาณค่า $\sin(e^x)$ ที่ตำแหน่ง $x = 1.2$ ได้ดีที่สุด แต่มีได้หมายความว่า พหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองจะดับขั้นที่สูงกว่าจะประมาณค่าได้ใกล้เคียงกว่าเสมอไป ดูได้จาก $p_1(x)$ ซึ่งประมาณ $\sin(e^{1.2})$ ได้ใกล้เคียงกว่า $p_2(x)$ ในตัวอย่างนี้ยังเห็นได้ว่า ถ้าใช้พหุนามอินเทอร์โพเลตลากรองที่สร้างขึ้นเพื่อประมาณค่า nokซั่งแล้ว ค่าคลาดเคลื่อนจะสูง เช่น ประมาณ $\sin(e^x)$ ที่ตำแหน่ง $x = 1.7$ ด้วย $p_1(x)$ และ $p_2(x)$ จะถือว่าเป็นการประมาณค่านอกซั่ง และในทำนอง

เดียวกัน สำหรับการประมาณค่าอนุกซั่งที่ตำแหน่ง $x = 2.1$ ด้วย $p_3(x)$ และ $p_4(x)$ ผลที่ได้จากการคำนวณในการประมาณค่าอนุกซั่งและค่าคลาดเคลื่อน คือ

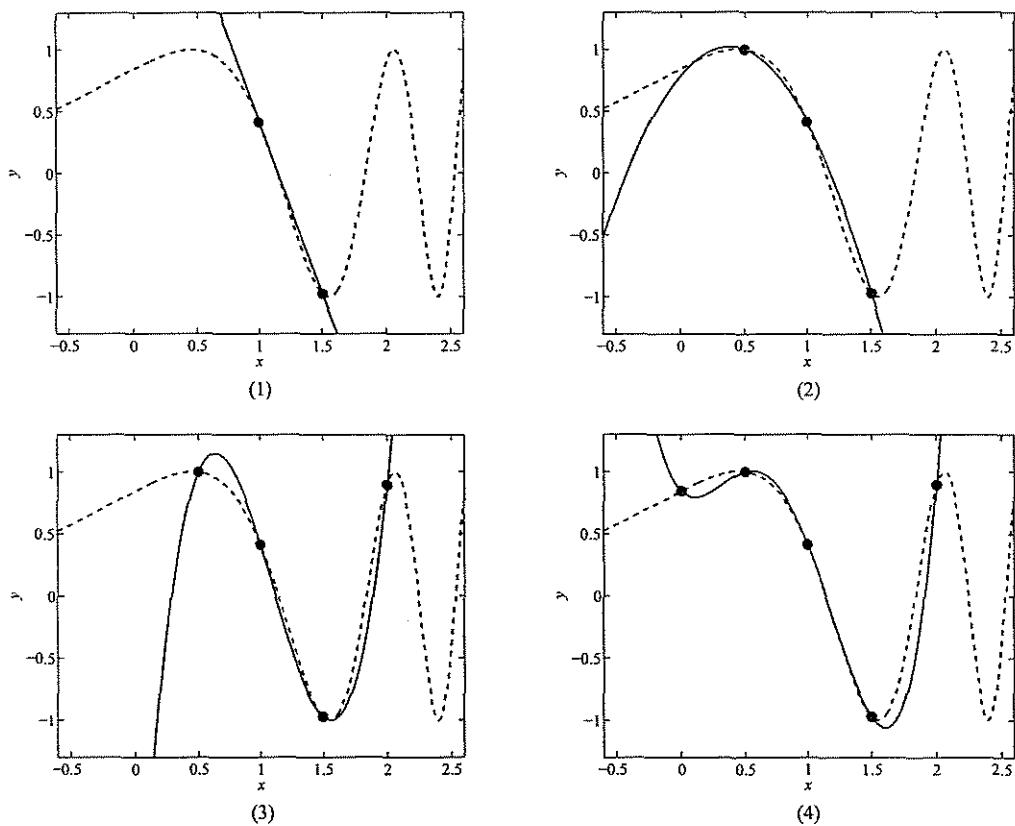
$$\sin(e^{1.7}) \cong p_1(1.7) = -1.527222, \quad |\sin(e^{1.7}) - p_1(1.7)| \cong 0.803460$$

$$\sin(e^{1.7}) \cong p_2(1.7) = -1.750691, \quad |\sin(e^{1.7}) - p_2(1.7)| \cong 1.026929$$

$$\sin(e^{2.1}) \cong p_3(2.1) = 2.013903, \quad |\sin(e^{2.1}) - p_3(2.1)| \cong 1.062240$$

$$\sin(e^{2.1}) \cong p_4(2.1) = 2.302978, \quad |\sin(e^{2.1}) - p_4(2.1)| \cong 1.351315$$

รูปที่ 4.2.2 (1) - (4) แสดงกราฟของ $\sin(e^x)$ ด้วยเส้นประ และกราฟของพหุนามอินเตอร์โพเลตลากรอง $p_1(x)$, $p_2(x)$, $p_3(x)$ และ $p_4(x)$ ตามลำดับ ซึ่งเห็นได้ชัดว่า กราฟเบี้ยงเบนจากกราฟของ $\sin(e^x)$ มากสำหรับช่วงที่อยู่นอกจุดต่อ

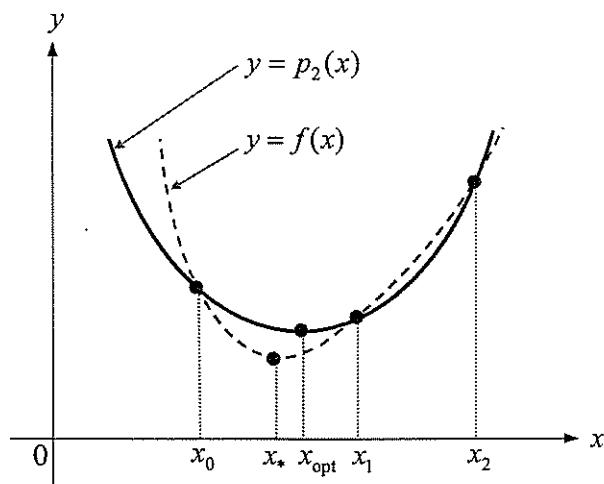
รูปที่ 4.2.2

□

พังก์ชันพหุนามลากของจักรองจะกำลังสองยังมีประโยชน์ในการประมาณต่ำแหน่งที่พังก์ชันมีค่าต่ำสุดหรือสูงสุด เพราะว่าสำหรับพังก์ชันที่เรียบหรือหาอนุพันธ์ได้แล้วในบริเวณที่พังก์ชันมีค่าสุดขีดนั้น กราฟของพังก์ชันมีลักษณะคล้ายกราฟของพาราโบลาดังรูปที่ 4.2.3 ถ้าต่ำแหน่งที่เกิดค่าสุดขีดของพังก์ชัน $f(x)$ อยู่ระหว่าง x_0, x_1 และ x_2 และหาต่ำแหน่งที่เกิดค่าสุดขีดของพหุนามอินเทอร์โพเลตลากของจักรองจะกำลังสองโดยหาอนุพันธ์ของ $p_2(x)$ จากสมการ (4.2.5) และให้เท่ากับศูนย์ จะได้

$$x_{\text{opt}} = \frac{y_0(x_1^2 - x_2^2) + y_1(x_2^2 - x_0^2) + y_2(x_0^2 - x_1^2)}{2y_0(x_1 - x_2) + 2y_1(x_2 - x_0) + 2y_2(x_0 - x_1)} \quad (4.2.7)$$

ซึ่งคือต่ำแหน่งที่เกิดค่าสุดขีดของ $p_2(x)$ และใช้ประมาณต่ำแหน่งที่เกิดค่าสุดขีดของพังก์ชัน $f(x)$ ที่ x_* ดังแสดงในรูปที่ 4.2.3

รูปที่ 4.2.3

ตัวอย่างที่ 4.2.6 จะใช้พหุนามอินเทอร์โพเลตถลากของกำลังสองประมาณค่าต่ำสุดของฟังก์ชัน

$$f(x) = x + \frac{1}{x} \quad \text{โดยให้จุดต่อเป็น } x_0 = 0.1, x_1 = 0.5 \text{ และ } x_2 = 5.0$$

วิธีทำ คำนวณค่าของ $f(x)$ ที่จุดต่อ

$$x_0 = 0.1, \quad y_0 = f(x_0) = 10.1$$

$$x_1 = 0.5, \quad y_1 = f(x_1) = 2.5$$

$$x_2 = 5.0, \quad y_2 = f(x_2) = 5.2$$

แทนค่าในสมการ (4.2.7) คำนวณ x_{opt} และ y_{opt} ได้

$$x_{\text{opt}} = 2.675 \quad \text{และ} \quad y_{\text{opt}} = f(x_{\text{opt}}) = 3.048832$$

ซึ่งคือ ค่าประมาณของค่าต่ำสุดของ $f(x)$ อย่างไรก็ตามการประมาณค่าสามารถทำได้
แม่นยำขึ้น โดยการทำซ้ำ (iteration) นั่นคือ ใช้ค่า $x_{\text{opt}} = 2.675$ แทนที่ x_0
เพรัวว่าค่าของ $y_0 = 10.1$ สูงสุด แล้วใช้สูตรจากสมการ (4.2.7) คำนวณค่า x_{opt}
ใหม่ ในทำนองเดียวกันสำหรับรอบต่อไป ผลการคำนวณแสดงในตาราง เห็นได้ว่า
ในรอบที่ 7-9 ค่าของ x_{opt} และ y_{opt} ลู่เข้าสู่ค่า 1.0 และ 2.0 ตามลำดับ
โดยค่าต่ำสุดที่แท้จริงของ $f(x) = x + \frac{1}{x}$ คือ $f(1) = 2$

	x_0	y_0	x_1	y_1	x_2	y_2	x_{opt}	y_{opt}
1	0.100000	10.100000	0.500000	2.500000	5.000000	5.200000	2.675000	3.048832
2	2.675000	3.048832	0.500000	2.500000	5.000000	5.200000	0.743750	2.088288
3	2.675000	3.048832	0.500000	2.500000	0.743750	2.088288	1.461992	2.145990
4	1.461992	2.145990	0.500000	2.500000	0.743750	2.088288	1.081032	2.006074
5	1.461992	2.145990	1.081032	2.006074	0.743750	2.088288	1.055653	2.002934
6	1.055653	2.002934	1.081032	2.006074	0.743750	2.088288	1.015836	2.000247
7	1.055653	2.002934	1.081032	2.006074	1.015836	2.000247	0.996627	2.000011
8	1.055653	2.002934	0.996627	2.000011	1.015836	2.000247	0.999681	2.000000
9	0.999681	2.000000	0.996627	2.000011	1.015836	2.000247	1.000029	2.000000

□

4.3 ผลต่างตัวหาร (Divided Differences)

การสร้างพหุนาม $p_n(x)$ เพื่ออินเทอร์โพเลตเชตของข้อมูล $n+1$ จุด

$$\{(x_0, y_0), (x_1, y_1), (x_2, y_2), \dots, (x_n, y_n)\}$$

อีกรูปแบบหนึ่ง คือ การสร้างในรูปแบบที่สามารถจัด $p_n(x)$ ให้เป็นรูปแบบกำลังซ้อนได้ เมื่อ มีข้อมูลเพิ่มขึ้น สามารถสร้างพหุนามใหม่ระดับขั้นสูงขึ้นจากพหุนามเดิม โดยเพิ่มพจน์ใหม่อีก หนึ่งพจน์ ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบ เพราะว่าไม่สามารถทำได้ในกรณีของพหุนามอินเทอร์โพเลตทาง รองซ์ และมีระบบในการคำนวณสัมประสิทธิ์ รูปแบบของพหุนามที่กล่าวมานี้ลักษณะที่ วิเคราะห์ได้ดังนี้

ถ้า $p_{n-1}(x)$ เป็นพหุนามระดับขั้น $n-1$ ซึ่งอินเทอร์โพเลตเชตของข้อมูล n จุด คือ $\{(x_0, y_0), (x_1, y_1), \dots, (x_{n-1}, y_{n-1})\}$ และเมื่อมีข้อมูลใหม่ (x_n, y_n) เพิ่มอีก 1 จุดแล้ว ต้องการ สร้าง $p_n(x)$ พหุนามระดับขั้น n จาก $p_{n-1}(x)$ ในรูป

$$p_n(x) = p_{n-1}(x) + r(x) \quad (4.3.1)$$

โดยที่ $p_n(x)$ อินเทอร์โพเลตเชตของข้อมูลชุดเดิมและที่ (x_n, y_n) อีก 1 จุด จากเงื่อนไขที่ว่า ทั้ง $p_{n-1}(x)$ และ $p_n(x)$ อินเทอร์โพเลตข้อมูล $\{(x_0, y_0), (x_1, y_1), \dots, (x_{n-1}, y_{n-1})\}$ โดยแทน ค่า $x = x_k$, $k = 0, 1, 2, \dots, n-1$ ในสมการ (4.3.1) ทำให้ได้

$$r(x_k) = p_n(x_k) - p_{n-1}(x_k) = y_k - y_k = 0$$

สำหรับ $k = 0, 1, 2, \dots, n-1$ ดังนั้น $r(x)$ เป็นพหุนามระดับขั้น n ในรูป

$$r(x) = c_n(x-x_0)(x-x_1)(x-x_2) \cdots (x-x_{n-1}) \quad (4.3.2)$$

เมื่อ c_n เป็นสัมประสิทธิ์ค่าคงตัว จากสมการ (4.3.1) และ (4.3.2) ทำให้เห็นโครงสร้างของพหุนามอินเทอร์โพเลตจากระดับขั้น 0 ถึง n อย่างเป็นระบบดังนี้

$$\begin{aligned}
 p_0(x) &= y_0 \\
 p_1(x) &= p_0(x) + c_1(x - x_0) \\
 p_2(x) &= p_1(x) + c_2(x - x_0)(x - x_1) \\
 p_3(x) &= p_2(x) + c_3(x - x_0)(x - x_1)(x - x_2) \\
 &\vdots \\
 p_{n-1}(x) &= p_{n-2}(x) + c_{n-1}(x - x_0)(x - x_1)(x - x_2) \cdots (x - x_{n-2}) \\
 p_n(x) &= p_{n-1}(x) + c_n(x - x_0)(x - x_1)(x - x_2) \cdots (x - x_{n-2})(x - x_{n-1})
 \end{aligned} \tag{4.3.3}$$

การหาค่าของสัมประสิทธิ์ c_1, c_2, \dots, c_n ทำตามลำดับ และใช้สมบัติที่ว่า

$$\begin{array}{lll}
 p_1(x) & \text{อินเทอร์โพเลตข้อมูลที่จุดต่อ } & x_0, x_1 \\
 p_2(x) & \text{อินเทอร์โพเลตข้อมูลที่จุดต่อ } & x_0, x_1, x_2 \\
 p_3(x) & \text{อินเทอร์โพเลตข้อมูลที่จุดต่อ } & x_0, x_1, x_2, x_3 \\
 & \vdots & \vdots \\
 p_{n-1}(x) & \text{อินเทอร์โพเลตข้อมูลที่จุดต่อ } & x_0, x_1, x_2, \dots, x_{n-1} \\
 p_n(x) & \text{อินเทอร์โพเลตข้อมูลที่จุดต่อ } & x_0, x_1, x_2, \dots, x_{n-1}, x_n
 \end{array}$$

โดยแทนค่า $x = x_1$ ใน $p_1(x)$ ในสมการ (4.3.3) ได้ค่า c_1 ดังนี้

$$c_1 = \frac{p_1(x_1) - p_0(x_1)}{x_1 - x_0} = \frac{y_1 - y_0}{x_1 - x_0} \tag{4.3.4}$$

ในทำนองเดียวกัน แทนค่า $x = x_2$ ใน $p_2(x)$ ในสมการ (4.3.3) ได้ค่า c_2 ดังนี้

$$c_2 = \frac{p_2(x_2) - p_1(x_2)}{(x_2 - x_0)(x_2 - x_1)} = \frac{y_2 - \left(y_0 + \frac{y_1 - y_0}{x_1 - x_0} (x_2 - x_0) \right)}{(x_2 - x_0)(x_2 - x_1)}$$

ช่องสามารถจัดให้อัญญีในรูป

$$c_2 = \frac{\frac{y_2 - y_1}{x_2 - x_1} - \frac{y_1 - y_0}{x_1 - x_0}}{x_2 - x_0} \quad (4.3.5)$$

กระบวนการหาสัมประสิทธิ์สำหรับ c_3, c_4, \dots, c_n สามารถดำเนินต่อไปในลักษณะเดียวกัน เพียงแต่การจัดรูปแบบของสัมประสิทธิ์เหล่านี้มีลักษณะพิเศษที่เรียกว่า ผลต่างตัวหาร ดังเช่น ค่าของ c_1 และ c_2 ในสมการ (4.3.4) และ (4.3.5) เป็นต้น ในหัวข้อนี้ จะพิจารณาระบบการคำนวณผลต่างตัวหารและสมบัติที่เกี่ยวข้อง ประโยชน์โดยตรงของผลต่างตัวหารในเรื่องพหุนาม อินเทอร์โพเลต คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์ของพหุนามในสมการ (4.3.3) ได้อย่างเป็นระบบ

บทนิยาม 4.3.1 ผลต่างตัวหารอันดับด่าง ๆ ของฟังก์ชัน $f(x)$ มีบทนิยามและสัญกรณ์ดังนี้

ผลต่างตัวหารอันดับคูนย์ของฟังก์ชัน f ที่ x_i คือ ค่าฟังก์ชันของ f ที่ x_i

$$f[x_i] = f(x_i) \quad (4.3.6)$$

ผลต่างตัวหารอันดับหนึ่งของฟังก์ชัน f ที่ x_i และ x_{i+1} นิยามในรูปของผลต่างตัวหารอันดับคูนย์ คือ

$$f[x_i, x_{i+1}] = \frac{f[x_{i+1}] - f[x_i]}{x_{i+1} - x_i} \quad (4.3.7)$$

ผลต่างตัวหารอันดับสองของฟังก์ชัน f ที่ x_i, x_{i+1} และ x_{i+2} นิยามในรูปของผลต่างตัวหารอันดับสอง คือ

$$f[x_i, x_{i+1}, x_{i+2}] = \frac{f[x_{i+1}, x_{i+2}] - f[x_i, x_{i+1}]}{x_{i+2} - x_i} \quad (4.3.8)$$

การนิยามผลต่างตัวหารดำเนินการตามลำดับได้ โดยผลต่างตัวหารอันดับ k ของฟังก์ชัน f ที่ $x_i, x_{i+1}, x_{i+2}, \dots, x_{i+k}$ นิยามในรูปของผลต่างตัวหารอันดับ $k-1$ ดังนี้

$$\begin{aligned} & f[x_i, x_{i+1}, x_{i+2}, \dots, x_{i+k-1}, x_{i+k}] \\ &= \frac{f[x_{i+1}, x_{i+2}, \dots, x_{i+k}] - f[x_i, x_{i+1}, \dots, x_{i+k-1}]}{x_{i+k} - x_i} \end{aligned} \quad (4.3.9)$$

การคำนวณผลต่างตัวหารสำหรับเซตข้อมูล $\{(x_0, f_0), (x_1, f_1), \dots, (x_n, f_n)\}$ เมื่อ $f_i = f(x_i)$ สามารถแสดงอย่างเป็นระบบในรูปตารางผลต่างตัวหาร (divided difference table) โดยผลต่างตัวหารอันดับหนึ่ง $f[x_i, x_{i+1}]$ คำนวนจากค่า x_i, x_{i+1} และ f_i, f_{i+1} ในคอลัมน์ที่ 1 และ 2 ในตารางที่ 4.3.1 และผลต่างตัวหารอันดับสอง $f[x_i, x_{i+1}, x_{i+2}]$ คำนวนจากผลต่างตัวหารอันดับหนึ่งสองค่าที่อยู่ติดกัน นั่นคือ $f[x_i, x_{i+1}]$ และ $f[x_{i+1}, x_{i+2}]$ ในคอลัมน์ที่ 3 และค่า x_i, x_{i+2} ในคอลัมน์ที่ 1 ในทำนองเดียวกันสำหรับผลต่างตัวหารอันดับสามและอันดับอื่น ๆ ตารางที่ 4.3.1 แสดงเฉพาะผลต่างตัวหารอันดับหนึ่ง สองและสาม

การคำนวณผลต่างตัวหารในรูปแบบตารางผลต่างตัวหารเป็นแบบแผนการคำนวณก่อน ยุคที่จะมีคอมพิวเตอร์ ผู้ศึกษาวิชานี้ในเบื้องต้นสามารถสร้างความเข้าใจระเบียบการคำนวณ จากตารางได้เป็นอย่างดี และสามารถใช้แบบแผนการคำนวนนี้เป็นแนวทางเพื่อเป็นพื้นฐานการ พัฒนาระบบการคำนวนในเรื่องอื่น พิจารณาจากตารางที่ 4.3.1 คอลัมน์ที่ 1 และ 2 คือ ข้อมูล เข้า และคอลัมน์ที่ 3 เป็นต้นไปเป็นผลการคำนวณผลต่างตัวหารในแต่ละรอบในขั้นตอนวิธี 4.3.1

x_i	f_i	$f[x_i, x_{i+1}]$	$f[x_i, x_{i+1}, x_{i+2}]$	$f[x_i, x_{i+1}, x_{i+2}, x_{i+3}]$...
x_0	f_0				
x_1	f_1	$f[x_0, x_1]$			
x_2	f_2	$f[x_1, x_2]$	$f[x_0, x_1, x_2]$		
\vdots	\vdots	\vdots	\vdots	$f[x_0, x_1, x_2, x_3]$	
x_{n-2}	\vdots	\vdots	\vdots	\vdots	...
x_{n-1}	f_{n-1}	\vdots	\vdots	\vdots	...
x_n	f_n	$f[x_{n-1}, x_n]$	$f[x_{n-2}, x_{n-1}, x_n]$	$f[x_{n-3}, x_{n-2}, x_{n-1}, x_n]$...

ตารางที่ 4.3.1

ขั้นตอนวิธี 4.3.1 การคำนวณผลต่างด้วยหาร

ข้อมูลเข้า : $n, x_0, x_1, \dots, x_{n-1}, x_n, f_0, f_1, \dots, f_{n-1}, f_n$

การเริ่มต้น :

for $k = 0, 1, 2, \dots, n$ **do**

$c_k = f_k$

end

การคำนวณผลต่างด้วยหาร :

for $k = 1, 2, \dots, n$ **do**

for $i = n, n-1, \dots, k$ **do**

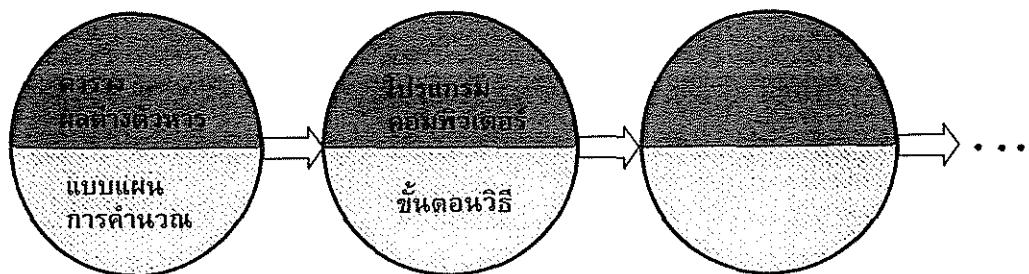
$c_i = (c_i - c_{i-1}) / (x_i - x_{i-k})$

end

end

ผลลัพธ์ :

$c_0 = f_0, c_1 = f[x_0, x_1], c_2 = f[x_0, x_1, x_2], \dots, c_n = f[x_0, x_1, \dots, x_n]$

ในยุคที่ไม่มีคอมพิวเตอร์ ตารางผลต่างตัวหารเป็นตัวอย่างที่ดีของผลที่ได้จากการจัดระเบียบแบบแผนการคำนวณผลต่างตัวหารอย่างเป็นระบบ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้ จะมีการใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณปัญหาทางวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์อย่างกว้างขวาง และมีโปรแกรมสำเร็จรูปที่มีประสิทธิภาพใช้ได้โดยสะดวก ผู้ศึกษาวิชานี้ในเบื้องต้นก็ยังต้องฝึกการคำนวณจากระดับพื้นฐาน เช่น การสร้างตารางผลต่างตัวหารด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และเพื่อให้เกิดความคิด ที่อาจจะนำไปพัฒนาวิธีการคำนวณแบบใหม่ที่สอดคล้องกับงานวิจัยเชิงทดลองและทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยีได้

ตัวอย่างที่ 4.3.1 สาขิดการคำนวณผลต่างตัวหารของฟังก์ชันพหุนามระดับขั้น 1 ถึง 3 เพื่อให้ผู้ศึกษาสังเกตว่า ผลต่างตัวหารของฟังก์ชันพหุนามในที่สุดแล้วต้องมีค่าเป็นศูนย์ ในการกำหนดจุดต่อในตัวอย่างที่ 4.3.1 ใช้จุดต่อที่มีระยะห่างเท่า ๆ กัน ผู้ศึกษาสามารถเปลี่ยนเป็นค่าอื่นได้ ซึ่งในที่สุดแล้วผลต่างตัวหารต้องมีค่าเป็นศูนย์

ตัวอย่างที่ 4.3.1 จงคำนวณผลต่างตัวหารอันดับต่าง ๆ สำหรับฟังก์ชันพหุนาม โดยแสดงในรูปตารางผลต่างตัวหาร

$$(1) \quad f(x) = x \quad (2) \quad f(x) = x^2 \quad (3) \quad f(x) = x^3$$

โดยให้จุดต่อเป็น 1, 2, 3, 4, 5, 6

วิธีทำ

$$(1) \quad f(x) = x \Rightarrow f_i = f(x_i) = x_i$$

จากสมการ (4.3.7) และ (4.3.8) คำนวณผลต่างด้วยหารอันดับหนึ่งและสองได้ดังนี้ เช่น

$$\begin{aligned} f[x_0, x_1] &= \frac{f[x_1] - f[x_0]}{x_1 - x_0} = \frac{2-1}{2-1} = 1 \\ f[x_1, x_2] &= \frac{f[x_2] - f[x_1]}{x_2 - x_1} = \frac{3-2}{3-2} = 1 \\ f[x_0, x_1, x_2] &= \frac{f[x_1, x_2] - f[x_0, x_1]}{x_2 - x_0} = \frac{1-1}{3-1} = 0 \end{aligned}$$

ซึ่งแสดงผลในตารางผลต่างด้วยหาร ผลต่างด้วยหารอันดับหนึ่งในกรณีนี้ คือ ความชันของเส้นตรง $f(x) = x$ ซึ่งมีค่าเป็น 1 ทำให้ได้ว่าผลต่างด้วยหารอันดับสองมีค่าเป็น 0

)

x_i	$f_i = x_i$	$f[\cdot, \cdot]$	$f[\cdot, \cdot, \cdot]$
1	1	.	.
2	2	1	
3	3	1	0
4	4	1	0
5	5	1	0
6	6	1	0

ในการของเดียวกัน สำหรับกรณี (2) $f(x) = x^2$ และ (3) $f(x) = x^3$ การคำนวณผลต่างด้วยหาร แสดงผลในตารางผลต่างด้วยหารได้ดังนี้

$$(2) \quad f(x) = x^2 \Rightarrow f_i = f(x_i) = x_i^2$$

x_i	$f_i = x_i^2$	$f[\cdot, \cdot]$	$f[\cdot, \cdot, \cdot]$	$f[\cdot, \cdot, \cdot, \cdot]$
1	1			
2	4	3		
3	9	5	1	
4	16	7	1	0
5	25	9	1	0
6	36	11	1	0

$$(3) \quad f(x) = x^3 \Rightarrow f_i = f(x_i) = x_i^3$$

x_i	$f_i = x_i^3$	$f[\cdot, \cdot]$	$f[\cdot, \cdot, \cdot]$	$f[\cdot, \cdot, \cdot, \cdot]$	$f[\cdot, \cdot, \cdot, \cdot, \cdot]$
1	1				
2	8	7			
3	27	19	6		
4	64	37	9	1	
5	125	61	12	1	0
6	216	91	15	1	0

จากการคำนวณผลต่างด้วยหารทั้งสามกรณี สังเกตได้ว่า

ผลต่างด้วยหารอันดับสองของพหุนามระดับขั้น 1 มีค่าเป็นศูนย์

ผลต่างด้วยหารอันดับสามของพหุนามระดับขั้น 2 มีค่าเป็นศูนย์

ผลต่างด้วยหารอันดับสี่ของพหุนามระดับขั้น 3 มีค่าเป็นศูนย์

ในท่านองเรียกว่าบอนุพันธ์อันดับ $k+1$ ของพหุนามระดับขั้น k มีค่าเป็นศูนย์

□

ตัวอย่างที่ 4.3.2 จงคำนวณผลต่างตัวหารของพังก์ชันพหุนาม $f(x) = x^3 - 5x^2 + 6x - 8$
โดยแสดงในรูปตารางผลต่างตัวหาร ให้จุดต่อเป็น $2, -3, 1, 6, 0$

วิธีทำ

คำนวณค่าพังก์ชัน $f(x) = x^3 - 5x^2 + 6x - 8$ ที่จุดต่อ $2, -3, 1, 6, 0$

ได้ค่าดังแสดงในคอลัมน์ที่ 2 ในตาราง แล้วคำนวณผลต่างตัวหารอันดับหนึ่ง สอง
สาม ตามลำดับ และในที่สุดได้ผลต่างตัวหารอันดับสี่มีค่าเป็นศูนย์

x_i	f_i	$f[\cdot, \cdot]$	$f[\cdot, \cdot, \cdot]$	$f[\cdot, \cdot, \cdot, \cdot]$	$f[\cdot, \cdot, \cdot, \cdot, \cdot]$
2	-8				
-3	-98	18			
1	-6	23	-5		
6	64	14	-1	1	
0	-8	12	2	1	0

□

สำหรับกรณีที่จุดต่อ $x_0, x_1, x_2, \dots, x_n$ มีระยะห่างเท่า ๆ กัน โดยที่

$$x_i = x_0 + ih, \quad i = 0, 1, 2, \dots, n$$

เมื่อ h เป็นระยะห่างระหว่างจุดต่อ การคำนวณผลต่างตัวหารอาจปรับเป็นการคำนวณผลต่าง
ของค่าพังก์ชันก่อน ในที่นี้ จะพิจารณาตัวดำเนินการผลต่างข้างหน้า (forward difference
operator) ซึ่งแทนด้วย Δ ดังบทนิยามด่อไปนี้